

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2010/73/UE

z dnia 24 listopada 2010 r.

zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniach 8–9 marca 2007 r. Rada Europejska uzgodniła, że obciążenia administracyjne przedsiębiorstw powinny zostać zmniejszone o 25 % do roku 2012 celem poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw działających w Unii.
- (2) Niektóre z obowiązków przewidzianych w dyrektywie 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ zostały uznane przez Komisję za nadmiernie uciążliwe.
- (3) Obowiązki te należy poddać przeglądowi, aby zmniejszyć do niezbędnego minimum obciążenia spoczywające na przedsiębiorstwach w Unii, nie naruszając przy tym ochrony inwestorów i należytego funkcjonowania rynków papierów wartościowych w Unii.
- (4) Dyrektywa 2003/71/WE wymaga, aby Komisja dokonała oceny jej stosowania po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie oraz przedstawiła, w odpowiednim przypadku, wnioski dotyczące jej rewizji. Ocena dyrektywy 2003/71/WE uwidoczniła, że niektóre jej elementy należy zmienić, aby uprościć i udoskonalić jej stosowanie,

zwiększyć jej skuteczność oraz poprawić międzynarodową konkurencyjność Unii, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia obciążeń administracyjnych.

- (5) Na podstawie wniosków ze sprawozdania grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE („sprawozdanie de Larosièrè'a”) Komisja w dniu 23 września 2009 r. przedstawiła konkretne wnioski legislacyjne w celu ustanowienia Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, obejmującego sieć krajowych organów nadzoru finansowego współpracujących z nowymi Europejskimi Urzędami Nadzoru. Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych ma zostać zastąpiony przez jeden z tych organów, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).
- (6) Przez wzgląd na pewność prawa i jego skuteczność należy wyjaśnić sposób liczenia ograniczeń maksymalnej wielkości oferty zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE. Całkowita wartość niektórych ofert określonych w tej dyrektywie powinna być obliczana w ten sam sposób w całej Unii.
- (7) Do celów plasowania papierów wartościowych na rynku niepublicznym należy uprawnić firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe do traktowania jako inwestorów kwalifikowanych osób fizycznych lub podmiotów, które są opisane w załączniku II część I pkt 1)–4) dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽⁵⁾, oraz innych osób fizycznych lub podmiotów, które są traktowane jako klienci branżowi lub które zostały uznane za uprawnionych kontrahentów zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE. Firmy inwestycyjne uprawnione do dalszego uznawania obecnych klientów branżowych za takowych zgodnie z art. 71 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE powinny być uprawnione do traktowania tych klientów jako inwestorów kwalifikowanych

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 lutego 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 26.1.2010, s. 1.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 października 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

zgodnie z niniejszą dyrektywą. Takie dostosowanie odpowiednich przepisów dyrektyw 2003/71/WE i 2004/39/WE zmniejszyłoby złożoność procedury i koszty ponoszone przez firmy inwestycyjne w przypadku plasowania na rynku niepublicznym, gdyż firmy te mogłyby określać krąg osób lub podmiotów, u których pragną plasować emisję na podstawie swych własnych wykazów klientów branżowych i uprawnionych kontrahentów. Emitent powinien móc opierać się na wykazie klientów branżowych i uprawnionych kontrahentów sporządzonym zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2004/39/WE. Należy zatem rozszerzyć definicję inwestorów kwalifikowanych zawartą w dyrektywie 2003/71/WE, tak aby objąć nią te osoby lub podmioty i nie utrzymywać odrębnego systemu rejestrów.

- (8) Zapewnienie prawidłowego i pełnego stosowania prawa unijnego należy do głównych koniecznych warunków wstępnych wiarygodności, skuteczności i właściwego funkcjonowania rynków finansowych. Oczekuje się, że ustanowienie Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) przyczyni się do tego celu przez wydanie jednolitego zbioru zasad i przyjęcie bardziej spójnego podejścia w zakresie kontroli i zatwierdzania prospektów emisyjnych. Komisja powinna dokonać przeglądu art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii) dyrektywy 2003/71/WE w związku z ograniczeniem dotyczącym ustalania macierzystego państwa członkowskiego dla emisji nieudziałowych papierów wartościowych o nominale poniżej 1 000 EUR. Na podstawie tego przeglądu powinna ona rozważyć, czy przepis ten należy utrzymać czy uchylić.
- (9) Próg 50 000 EUR określony w art. 3 ust. 2 lit. c) i d) dyrektywy 2003/71/WE nie odzwierciedla już różnicy między inwestorami detalicznymi a inwestorami profesjonalnymi pod względem zdolności inwestycyjnej, gdyż okazuje się, że nawet inwestorzy detaliczni zainwestowali ostatnio kwoty powyżej 50 000 EUR w ramach jednej transakcji. Z tego powodu należy podwyższyć ten próg i odpowiednio zmienić inne przepisy, w których jest on wspomniany. Należy dokonać odpowiednich dostosowań w dyrektywie 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. W następstwie tych dostosowań i uwzględniając okres zwrotu dłużnych papierów wartościowych, należy wprowadzić zasadę praw nabytych w odniesieniu do art. 8 ust. 1 lit. b), art. 18 ust. 3 i art. 20 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE w przypadku dłużnych papierów wartościowych o nominale co najmniej 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy.
- (10) Ważny prospekt emisyjny sporządzony przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu, udostępniony do publicznej wiadomości w momencie ostatecznego plasowania papierów wartościowych poprzez pośredników finansowych lub podczas każdej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych, dostarcza inwestorom wystarczających informacji do tego, by mogli oni podejmować przemyślane decyzje inwestycyjne. Pośrednicy finansowi plasujący papiery wartościowe lub poddający je dalszej odsprzedaży

powinni być zatem uprawnieni do korzystania z pierwotnego prospektu emisyjnego opublikowanego przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu tak długo, jak prospekt ten pozostaje ważny i należyte uzupełniony suplementem zgodnie z art. 9 i 16 dyrektywy 2003/71/WE, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu wyraża zgodę na jego wykorzystanie. Emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego powinni mieć możliwość obwarowania swojej zgody warunkami. Zgoda, w tym wszelkie towarzyszące jej warunki, powinna być udzielana w drodze pisemnej umowy między zainteresowanymi stronami, umożliwiającą ocenianie przez dane strony, czy odsprzedaż lub ostateczne plasowanie papierów wartościowych jest zgodne z tą umową. W przypadku udzielenia zgody na wykorzystanie prospektu emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie pierwotnego prospektu powinni odpowiadać za zawarte w nim informacje, a w przypadku podstawowego prospektu emisyjnego – za przekazanie i przedłożenie ostatecznych warunków, przy czym nie należy wymagać żadnego innego prospektu emisyjnego. Jednakże od pośrednika finansowego należy wymagać opublikowania nowego prospektu emisyjnego, w przypadku gdy emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu pierwotnego nie wyrazi zgody na jego wykorzystanie. W takiej sytuacji pośrednik finansowy powinien być odpowiedzialny za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym, w tym wszelkie informacje włączane przez odniesienie, a także, w przypadku podstawowego prospektu emisyjnego, ostateczne warunki.

- (11) Aby umożliwić skuteczne stosowanie dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽²⁾, dyrektywy 2003/71/WE oraz dyrektywy 2004/109/WE, a także aby wyjaśnić podstawowe problemy związane z rozbieżnościami i dublowaniem się przepisów, Komisja powinna przedstawić definicje następujących terminów: „rynek pierwotny”, „rynek wtórny” i „oferta publiczna”.
- (12) Systemy odpowiedzialności w państwach członkowskich są znacznie zróżnicowane z uwagi na przynależność prawa cywilnego do kompetencji krajowej. W celu określenia i monitorowania rozwiązań w państwach członkowskich Komisja powinna stworzyć tabelę porównawczą systemów obowiązujących w państwach członkowskich.
- (13) Artykuł 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2003/71/WE stanowi, że obowiązek publikacji prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do akcji, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone bezpłatnie obecnym akcjonariuszom. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. e) tej dyrektywy oferta o całkowitej wartości poniżej 100 000 EUR jest całkowicie zwolniona z wymogu publikacji prospektu emisyjnego. W związku z tym odstępstwo określone w art. 4 ust. 1 lit. d) jest zbędne, gdyż oferty bezpłatne wchodzą w zakres stosowania art. 3 ust. 2 lit. e).

(1) Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

(2) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

- (14) Obecne odstępstwa dotyczące papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone obecnym lub byłym pracownikom lub dyrektorom, są zbyt ograniczające, aby były przydatne dla znacznej liczby pracodawców prowadzących programy akcji pracowniczych w Unii. Udział pracowników w Unii jest szczególnie ważny dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w których przypadku poszczególni pracownicy mogą odgrywać istotną rolę w sukcesie przedsiębiorstwa. Dlatego wymóg przedstawiania prospektu emisyjnego nie powinien odnosić się do ofert składanych w ramach programu akcji pracowniczych przez przedsiębiorstwa unijne. Jeżeli papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu, emitent nie podlega odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych. Dlatego pracodawcy lub ich przedsiębiorstwa powiązane powinni uaktualniać dokument, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2003/71/WE, gdy jest to konieczne do odpowiedniej oceny papierów wartościowych. Odstępstwo powinno zostać rozszerzone również na oferty publiczne i dopuszczanie do obrotu w przypadku przedsiębiorstw zarejestrowanych poza Unią, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo na rynku państwa trzeciego. W tym ostatnim przypadku, aby odstępstwo mogło być stosowane, Komisja musi podjąć pozytywną decyzję w sprawie równowagi ram prawnych i nadzorczych odpowiedzialnej regulacji rynków w tym państwie trzecim. Powinno to umożliwić pracownikom unijnym dostęp do bieżących informacji o przedsiębiorstwie.
- (15) Podsumowanie prospektu powinno być kluczowym źródłem informacji dla inwestorów detalicznych. Powinno ono stanowić samoistną część prospektu emisyjnego, a ponadto być krótkie, proste, jasne i łatwe do zrozumienia dla docelowych inwestorów. Powinno skupiać się na informacjach kluczowych dla inwestorów celem umożliwienia im podejmowania decyzji, które oferty i dopuszczenia papierów wartościowych należy dalej rozważyć. Takie kluczowe informacje powinny obejmować podstawową charakterystykę emitenta, wszelkich gwarantów i papierów wartościowych oferowanych lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, a także związane z nimi ryzyko. Powinny także obejmować ogólne warunki oferty, w tym szacowany koszt, jakim emitent lub oferujący obciążają inwestora, oraz wskazywać całkowity szacowany koszt, gdyż może on być znaczny. Powinny także informować inwestora o wszelkich prawach związanych z papierami wartościowymi oraz o ryzyku związanym z inwestycją w dane papiery wartościowe. Format podsumowania powinien być ustalony w taki sposób, aby umożliwiał porównanie podsumowań dotyczących podobnych produktów, przez zapewnienie umieszczenia informacji równoważnych zawsze w analogicznych miejscach w podsumowaniu.
- (16) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby żadna osoba nie ponosiła odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia,
- chyba że wprowadza ono w błąd, jest niedokładne lub niezgodne z istotnymi częściami prospektu emisyjnego. W tym celu podsumowanie powinno zawierać jednoznaczne ostrzeżenie.
- (17) Należy sprecyzować, że ostateczne warunki podstawowego prospektu emisyjnego powinny zawierać jedynie informacje z zakresu noty o papierach wartościowych dotyczące konkretnie danej emisji i możliwe do określenia jedynie z chwilą danej emisji. Takie informacje mogą obejmować np. Międzynarodowy Numer Identyfikacyjny Papierów Wartościowych, kurs emisyjny, termin zapadalności, kupon, datę wykonania, kurs wykonania i kurs wykupu oraz inne warunki nieznanne w czasie sporządzania prospektu emisyjnego. Inne nowe informacje, które mogłyby wpływać na ocenę emitenta i papierów wartościowych, powinny ogólnie być zamieszczane w suplemencie do prospektu emisyjnego. Ponadto, aby dopełnić obowiązku przekazania kluczowych informacji również w podstawowym prospekcie emisyjnym, emitenci powinni łączyć podsumowanie z odpowiednimi częściami ostatecznych warunków w sposób łatwo dostępny dla inwestorów. W takich przypadkach nie wymaga się odrębnego zatwierdzenia.
- (18) Aby poprawić efektywność emisji z prawem poboru udziałowych papierów wartościowych i odpowiednio uwzględnić wielkość emitentów, bez uszczerbku dla ochrony inwestorów, należy wprowadzić proporcjonalny system obowiązków informacyjnych mający zastosowanie do ofert akcyjnych składanych obecnym akcjonariuszom, którzy mogą albo objąć subskrypcją te akcje, albo sprzedać prawo subskrypcji akcji, do ofert składanych przez MŚP i emitentów o obniżonej kapitalizacji rynkowej (małe przedsiębiorstwa, których akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym), oraz do ofert nieudziałowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2003/71/WE, emitowanych przez instytucje kredytowe. Jeżeli takie instytucje kredytowe emitują papiery wartościowe poniżej limitu określonego w tym artykule, ale decydują się na przystąpienie do systemu przewidzianego w niniejszej dyrektywie i w konsekwencji sporządzają prospekt emisyjny, powinny być uprawnione do korzystania z odpowiedniego proporcjonalnego systemu obowiązków informacyjnych. Proporcjonalny system obowiązków informacyjnych dotyczący emisji z prawem poboru powinien mieć zastosowanie, gdy oferowane akcje należą do tej samej klasy co akcje emitenta dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo w ramach wielostronnej platformy obrotu określonej w art. 4 ust. 1 pkt 15) dyrektywy 2004/39/WE, o ile ta platforma podlega odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) powinien wydać wytyczne dotyczące tych warunków w celu zapewnienia spójnego podejścia właściwych organów.
- (19) Państwa członkowskie publikują wyczerpujące, zwykle ogólnodostępne informacje na temat swojej sytuacji

- finansowej. Jeżeli gwarantem oferty papierów wartościowych jest państwo członkowskie, emitent nie powinien być zobowiązany do udostępniania w prospekcie emisyjnym informacji na temat państwa członkowskiego występującego w roli gwaranta.
- (20) W celu zwiększenia pewności prawnej okres ważności prospektu powinien rozpoczynać się wraz z jego zatwierdzeniem, którego datę właściwy organ może łatwo sprawdzić. Ponadto w celu zapewnienia większej elastyczności, emitenci powinni również mieć możliwość aktualizacji dokumentu rejestracyjnego zgodnie z procedurą uzupełniania prospektów emisyjnych.
- (21) Wskutek wejścia w życie dyrektywy 2004/109/WE nałożony na emitenta dyrektywą 2003/71/WE obowiązek udostępniania co roku dokumentu zawierającego wszystkie informacje opublikowane w okresie 12 miesięcy poprzedzających emisję prospektu lub zawierającego odniesienie do nich stał się obowiązkiem powielającym inne zobowiązania, a co za tym idzie, powinien zostać uchylony. W związku z tym zamiast aktualizować dokument rejestracyjny zgodnie z art. 10 dyrektywy 2003/71/WE, należy go aktualizować za pomocą suplementu lub noty o papierach wartościowych.
- (22) Internet zapewnia łatwy dostęp do informacji. W celu zapewnienia lepszej dostępności dla inwestorów prospekt emisyjny powinien być zawsze publikowany w formie elektronicznej na odpowiedniej stronie internetowej. Jeżeli za sporządzenie prospektu emisyjnego odpowiedzialna jest osoba inna niż emitent, powinna wystarczyć publikacja prospektu na stronie internetowej tej osoby.
- (23) Celem poprawy pewności prawnej należy sprecyzować, kiedy wygasa wymóg publikacji suplementu do prospektu emisyjnego oraz prawo do wycofania zgody. Przepisy te powinny być rozpatrywane oddzielnie. Wymóg uzupełniania prospektu kończy się wraz z ostatecznym upływem terminu ofert lub momentem rozpoczęcia obrotu papierami wartościowymi na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później. Z drugiej strony prawo do wycofania zgody powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy prospekt emisyjny odnosi się do publicznej oferty papierów wartościowych, a nowy czynnik, błąd lub niedokładność zaistniały przed ostatecznym zamknięciem oferty i wydaniem papierów wartościowych. Stąd prawo do wycofania zgody jest związane z czasem zaistnienia nowego czynnika, błędu lub niedokładności będących powodem sporządzenia suplementu, i zakłada, że to sprawcze zdarzenie zachodzi w chwili, gdy oferta jest jeszcze otwarta i przed wydaniem papierów wartościowych.
- (24) W przypadku uzupełniania prospektu emisyjnego harmonizacja na poziomie Unii terminu przysługującego inwestorom na skorzystanie z prawa wycofania wcześniejszej zgody dałaby pewność emitentom składającym transgraniczne oferty papierów wartościowych. Aby zapewnić elastyczność emitentom z państw członkowskich, w których obowiązuje tradycyjnie dłuższy termin
- w tym zakresie, emitent lub oferujący powinni mieć możliwość dobrowolnego przedłużenia terminu przysługującego na skorzystanie z tego prawa. Dla zwiększenia pewności prawnej w suplemencie do prospektu emisyjnego należy sprecyzować, kiedy wygasa prawo do wycofania zgody.
- (25) Organ odpowiedzialny za zatwierdzenie prospektu emisyjnego powinien również powiadamiać emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu emisyjnego o świadectwie zatwierdzenia prospektu emisyjnego wystosowanym do organów przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE, aby emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego mieli pewność co do tego, czy powiadomienie faktycznie nastąpiło i kiedy miało miejsce.
- (26) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Jest szczególnie ważne, aby Parlament Europejski otrzymywał projekty środków i projekty aktów wykonawczych, a także wszelkie inne odpowiednie informacje, zanim Komisja podejmie decyzję w sprawie równoważności prospektów emisyjnych sporządzonych w określonym państwie trzecim.
- (27) Aby przestrzegać zasad określonych w motywie 41 dyrektywy 2003/71/WE, uwzględnić postęp techniczny na rynkach finansowych i dookreślić wymogi ustanowione w dyrektywie 2003/71/WE, należy uprawnnić Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności akty delegowane mogą być konieczne do aktualizacji ustanowionych w niniejszej dyrektywie i w dyrektywie 2003/71/WE progów i definicji obniżonej kapitalizacji rynkowej i MSP oraz do określenia szczegółowej zawartości i specjalnej formy podsumowania, zgodnie z wynikiem debaty rozpoczętej komunikatem Komisji z dnia 30 kwietnia 2009 r. dotyczącym detalicznych produktów inwestycyjnych w pakietach, przy czym należy w jak największym stopniu dostosować treść i formę podsumowania do tego wyniku, zapobiegając duplikacji dokumentów i potencjalnej dezorientacji inwestorów, a także ograniczając do minimum koszty.
- (28) Parlament Europejski i Rada powinny mieć trzy miesiące od daty powiadomienia na zgłoszenie sprzeciwu wobec aktu delegowanego. Termin ten powinien móc być przedłużony z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady o trzy miesiące w odniesieniu do obszarów budzących istotne zaniepokojenie. Parlament Europejski i Rada powinny mieć możliwość poinformowania pozostałych instytucji, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Takie wczesne zatwierdzanie aktów delegowanych jest szczególnie wskazane w razie konieczności przestrzegania terminów, np. w celu zastosowania się do określonych w akcie podstawowym harmonogramów dotyczących przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych.

- (29) W deklaracji nr 39 dotyczącej art. 290 TFUE, dołączonej do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r., uczestnicy konferencji odnotowali wyrażony przez Komisję zamiar dalszego konsultowania się z ekspertami powołanymi przez państwa członkowskie podczas przygotowywania projektów aktów delegowanych w dziedzinie usług finansowych zgodnie z ustaloną praktyką.
- (30) W związku z tym, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z publikowaniem prospektów emisyjnych w przypadku publicznych ofert papierów wartościowych oraz w przypadku dopuszczania do obrotu na rynkach regulowanych w Unii, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich rozmiary lub skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2003/71/WE i 2004/109/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany dyrektywy 2003/71/WE

W dyrektywie 2003/71/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) papierów wartościowych ujętych w ofercie, której całkowita wartość w Unii jest mniejsza niż 5 000 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy;”;

(ii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) nieudziałowych papierów wartościowych emitowanych w sposób ciągły lub powtarzalny przez instytucje kredytowe, w przypadku gdy całkowita wartość oferty w Unii jest mniejsza niż 75 000 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy, pod warunkiem że takie papiery wartościowe:

(i) nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne;

(ii) nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych typów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych, w tym inflacji, Komisja przy-

muje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące dostosowywania ograniczeń, o których mowa w ust. 2 lit. h) i j) niniejszego artykułu.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1:

(i) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) »inwestorzy kwalifikowani« oznaczają osoby lub podmioty, które są opisane w załączniku II część I pkt 1)–4) dyrektywy 2004/39/WE, oraz osoby lub podmioty traktowane na życzenie jako klienci branżowi zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (*) lub osoby uznawane za uprawnionych kontrahentów zgodnie z art. 24 dyrektywy 2004/39/WE, chyba że wyraziły życzenie traktowania ich jako klientów niebranżowych. Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe na życzenie emitenta informują go o swojej klasyfikacji z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych. Firmy inwestycyjne uprawnione do dalszego uznawania obecnych klientów branżowych za takowych zgodnie z art. 71 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE są uprawnieni do traktowania tych klientów jako inwestorów kwalifikowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą;

(*) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.”;

(ii) dodaje się następujące litery:

„s) »kluczowe informacje« oznaczają istotne i odpowiednio ustrukturyzowane informacje, które należy przekazywać inwestorom, aby umożliwić im zrozumienie charakteru emitenta, gwaranta i papierów wartościowych, które są im oferowane lub dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym, i związanego z nimi ryzyka, oraz – bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 lit. b) – podjęcie decyzji, które oferty papierów wartościowych rozważać dalej. W świetle oferty oraz danych papierów wartościowych, kluczowe informacje obejmują następujące elementy:

(i) krótki opis ryzyka wraz z podstawową charakterystyką emitenta i wszelkich gwarantów, w tym aktywów, pasywów i sytuacji finansowej;

(ii) krótki opis ryzyka wraz z istotną charakterystyką inwestycji w ten papier wartościowy, w tym wszelkich praw związanych z papierami wartościowymi;

(iii) ogólne warunki oferty, w tym szacowany koszt, jakim emitent lub oferujący obciążają inwestora;

(iv) szczegółowe informacje na temat dopuszczenia do obrotu;

(v) przyczyny oferty i wykorzystanie wpływów pieniężnych;

t) »spółka o obniżonej kapitalizacji rynkowej« oznacza spółkę notowaną na rynku regulowanym, której średnia kapitalizacja rynkowa wynosi poniżej 100 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych.»;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje – na mocy aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c – definicje, o których mowa w ust. 1, w tym dostosowuje wartości stosowane do definiowania MŚP oraz progi obniżonej kapitalizacji rynkowej, biorąc pod uwagę sytuację na poszczególnych rynkach krajowych, w tym klasyfikację stosowaną przez podmioty działające na rynkach regulowanych, przepisy i zalecenia Unii, a także rozwój gospodarczy.»;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek publikacji prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do następujących rodzajów ofert:

a) oferty papierów wartościowych skierowanej jedynie do inwestorów kwalifikowanych; i/lub

b) oferty papierów wartościowych skierowanej do mniej niż 150 osób fizycznych lub prawnych na państwo członkowskie, innych niż inwestorzy kwalifikowani; i/lub

c) oferty papierów wartościowych skierowanej do inwestorów, którzy nabywają papiery wartościowe o całkowitej wartości co najmniej 100 000 EUR na inwestora dla każdej osobnej oferty; i/lub

d) oferty papierów wartościowych, których nominalną jednostkowy jest równy co najmniej 100 000 EUR; i/lub

e) oferty papierów wartościowych o całkowitej wartości w Unii mniejszej niż 100 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy.»;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku takiej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych lub ostatecznego ich

plaszowania poprzez pośredników finansowych państwa członkowskie nie wymagają sporządzenia kolejnego prospektu emisyjnego, jeżeli dostępny jest ważny prospekt emisyjny zgodnie z art. 9, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie takiego prospektu wyraża zgodę na jego wykorzystanie w drodze pisemnej umowy.»;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych, w tym inflacji, Komisja przyjmuje – na mocy aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w 24b i 24c – środki dotyczące progów, o których mowa w ust. 2 lit. c)–e) niniejszego artykułu.»;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1:

(i) lit. c)–e) otrzymują brzmienie:

„c) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone w związku z połączeniem lub podziałem, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje uznawane przez właściwy organ za równoważne informacjom zawartym w prospekcie emisyjnym, przy uwzględnieniu wymagań przepisów Unii;

d) dywidend wypłacanych obecnym akcjonariuszom w formie akcji tej samej klasy co akcje, od których płacone są takie dywidendy, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje w sprawie liczby i charakteru akcji oraz przyczyn i szczegółów oferty;

e) papierów wartościowych oferowanych, przydzielonych lub papierów wartościowych, które zostaną przydzielone obecnym lub byłym dyrektorom lub pracownikom przez ich pracodawcę lub przez przedsiębiorstwo powiązane, pod warunkiem że przedsiębiorstwo ma siedzibę zarządu lub siedzibę statutową w Unii oraz że dostępny jest dokument zawierający informacje w sprawie liczby i charakteru papierów wartościowych oraz przyczyn i szczegółów oferty.»;

(ii) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Litera e) ma zastosowanie również do spółek zarejestrowanych poza Unią, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo na rynku państwa trzeciego. W tym ostatnim przypadku odstępstwo stosuje się, pod warunkiem że odpowiednie informacje, w tym dokument, o którym mowa w lit. e), są dostępne co najmniej w języku przyjętym w sferze finansów międzynarodowych oraz że Komisja przyjęła decyzję o równoważności w odniesieniu do rynku danego państwa trzeciego.

Na żądanie właściwego organu państwa członkowskiego Komisja przyjmuje decyzje o równoważności zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2, stwierdzając, czy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność rynku regulowanego dozwolonego w tym państwie trzecim z prawnie wiążącymi wymogami, które są – do celów stosowania odstępstwa zgodnie z lit. e) – równoważne wymogom wynikającym z dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)(*), z tytułu III dyrektywy 2004/39/WE i z dyrektywy 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym(**) i które podlegają skutecznemu nadzorowi i stosowaniu w tym państwie trzecim. Ten właściwy organ wyjaśnia, dlaczego uważa, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego mogą być uznane za równoważne, i przekazuje odpowiednie informacje w tym celu.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli spełniają co najmniej następujące warunki:

- (i) rynki podlegają zezwoleniu oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i stosowaniu przepisów;
- (ii) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i skutecznego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi;
- (iii) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz
- (iv) przejrzystość i wiarygodność rynku są zapewnione przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji rynkowej.

W odniesieniu do lit. e) w celu uwzględnienia rozwoju rynków finansowych Komisja może przyjąć w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c środki mające na celu dookreślenie powyższych kryteriów lub dodanie dalszych kryteriów do stosowania przy ocenie równoważności.

(*) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

(**) Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.”;

b) w ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone w związku z przejęciem lub podziałem, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje uznawane przez właściwy organ za równoważne informacjom zawartym w prospekcie emisyjnym, z uwzględnieniem wymagań przepisów Unii;”;

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) w akapicie pierwszym część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Prospekt emisyjny zawiera informacje dotyczące emitenta i papierów wartościowych objętych publiczną ofertą lub papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Zawiera on również podsumowanie, w którym w sposób zwięzły i nietechnicznym językiem przedstawia się kluczowe informacje w języku, w którym pierwotnie sporządzono prospekt emisyjny. Format i treść podsumowania prospektu emisyjnego zawierają, w połączeniu z prospektem, odpowiednie informacje na temat podstawowych elementów danych papierów wartościowych, mające pomagać inwestorom w podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe.

Podsumowanie jest sporządzane we wspólnym formacie w celu ułatwienia porównywalności podsumowań podobnych papierów wartościowych, a jego treść powinna obejmować kluczowe informacje dotyczące danych papierów wartościowych mające pomagać inwestorom w podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe. Podsumowanie zawiera również następujące ostrzeżenie:”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Gdy prospekt emisyjny odnosi się do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych o nominałach co najmniej 100 000 EUR, nie ma obowiązku sporządzenia podsumowania, chyba że wymaga tego państwo członkowskie zgodnie z art. 19 ust. 4.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym może sporządzić prospekt emisyjny jako pojedynczy dokument lub oddzielne dokumenty. Prospekt emisyjny złożony z oddzielnych dokumentów dzieli wymagane informacje na dokument rejestracyjny, notę o papierach wartościowych i podsumowanie. Dokument rejestracyjny zawiera informacje odnoszące się do emitenta. Nota o papierach wartościowych zawiera informacje dotyczące papierów wartościowych będących przedmiotem publicznej oferty lub papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.”;

c) w ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Gdy ostateczne warunki oferty nie są ujęte ani w podstawowym prospekcie emisyjnym, ani w suplemencie, są one udostępniane inwestorom, przedkładane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i komunikowane przez emitenta właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego (przyjmujących państw członkowskich), tak szybko jak to wykonalne po przygotowaniu poszczególnych publicznych ofert i w miarę możliwości przed rozpoczęciem publicznej oferty lub dopuszczenia do obrotu. Ostateczne warunki obejmują jedynie informacje związane z notą o papierach wartościowych i nie są wykorzystywane do uzupełnienia podstawowego prospektu emisyjnego. W takich przypadkach zastosowanie ma art. 8 ust. 1 lit. a).”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące następujących kwestii:

- a) format prospektu emisyjnego lub podstawowego prospektu emisyjnego, podsumowania, warunków końcowych i suplementów; oraz
- b) szczegółową treść i określoną formę kluczowych informacji do zamieszczenia w podsumowaniu.

Te akty delegowane przyjmuje się do dnia 1 lipca 2012 r.”;

6) w art. 6 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby żadna osoba nie ponosiła odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia, chyba że jest ono wprowadzające w błąd, niedokładne lub niezgodne w zestawieniu z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego lub nie dostarcza w zestawieniu z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego kluczowych informacji mających pomagać inwestorom przy podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe. Podsumowanie zawiera wyraźne ostrzeżenie w tym zakresie.”;

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c Komisja przyjmuje szczegółowe akty delegowane dotyczące szczególnych informacji, które muszą być zawarte w prospekcie emisyjnym, aby uniknąć powielania informacji, w przypadku gdy prospekt emisyjny składa się z oddzielnych dokumentów.”;

b) w ust. 2:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) poszczególne typy i cechy ofert i dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych. Informacje wymagane w prospekcie emisyjnym są odpowiednio z punktu widzenia inwestorów zainteresowanych nieudziałowymi papierami wartościowymi o nominale jednostkowym co najmniej 100 000 EUR;”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) poszczególne rodzaje działalności i wielkość emitenta, w szczególności instytucji kredytowych emitujących nieudziałowe papiery wartościowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), spółek o obniżonej kapitalizacji rynkowej oraz MŚP; w przypadku takich przedsiębiorstw informacja dostosowana jest do ich wielkości i, w stosownych przypadkach, do ich krótszego okresu istnienia;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„g) proporcjonalny system obowiązków informacyjnych stosuje się w odniesieniu do ofert lub akcji spółek, których akcje tej samej klasy dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym lub w ramach wielostronnej platformy obrotu określonej w art. 4 ust. 1 pkt 15) dyrektywy 2004/39/WE i które podlegają odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych, pod warunkiem że emitent nie wyłączył ze stosowania ustawowego prawa poboru.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, opierają się na standardach w dziedzinie informacji finansowych i niefinansowych określonych przez międzynarodowe organizacje komisji papierów wartościowych, w szczególności przez IOSCO, i na załącznikach informacyjnych do niniejszej dyrektywy.”;

8) w art. 8 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części wprowadzającej ust. 2 i w ust. 3 wyrażenie „środki wykonawcze” zastępuje się wyrażeniem „akty delegowane”;

b) dodaje się następujący ustęp:

„3a. Jeżeli gwarantem papierów wartościowych jest państwo członkowskie, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym mogą przy sporządzaniu prospektu emisyjnego zgodnie z art. 1 ust. 3 pominąć informacje o takim gwarancie.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące ust. 2.”;
- 9) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prospekt emisyjny ważny jest przez 12 miesięcy od zatwierdzenia w przypadku publicznych ofert lub dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym, pod warunkiem że prospekt emisyjny został uzupełniony o suplementy wymagane na podstawie art. 16.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przedstawiony do zatwierdzenia i zatwierdzony uprzednio dokument rejestracyjny, o którym mowa w art. 5 ust. 3, ważny jest przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. Dokument rejestracyjny z załączoną notą o papierach wartościowych i podsumowaniem, uaktualniony zgodnie z art. 12 ust. 2 lub art. 16, uważa się za ważny prospekt emisyjny.”;
- 10) uchyla się art. 10;
- 11) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie zezwalają, aby informacje były włączane do prospektów emisyjnych przez odniesienie do jednego lub więcej uprzednio lub równocześnie opublikowanych dokumentów, które zostały zatwierdzone przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub przedstawione mu zgodnie z niniejszą dyrektywą lub dyrektywą 2004/109/WE. Informacje te stanowią najnowsze informacje dostępne emitentowi. Informacje nie mogą być włączane do podsumowania przez odniesienie.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c środki dotyczące informacji, które należy włączać przez odniesienie.”;
- 12) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W takim przypadku nota o papierach wartościowych zawiera informacje, które zwykle przedstawione są w dokumencie rejestracyjnym, jeżeli doszło do istotnej zmiany lub nowych sytuacji, które mogą wpłynąć na ocenę dokonywaną przez inwestorów po zatwierdzeniu ostatniego uaktualnienia dokumentu rejestracyjnego lub któregokolwiek suplementu przewidzianego w art. 16. Nota o papierach wartościowych i podsumowanie podlegają osobnemu zatwierdzeniu.”;
- 13) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące warunków, zgodnie z którymi można dostosowywać limity czasowe.”;
- 14) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2:
- (i) w akapicie pierwszym lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) w formie elektronicznej na stronie internetowej emitenta lub, jeżeli ma to zastosowanie, na stronach internetowych pośredników finansowych plasujących lub sprzedających papiery wartościowe, w tym upoważnionych płatników; lub”;
- (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie wymagają od emitentów lub osób odpowiedzialnych za sporządzenie prospektu emisyjnego, publikujących prospekty emisyjne zgodnie z lit. a) lub b), aby opublikowali prospekt emisyjny również w formie elektronicznej zgodnie z lit. c).”;
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące ust. 1–4 niniejszego artykułu.”;
- 15) art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące upowszechniania reklam zapowiadających zamiar publicznego oferowania papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, w szczególności przed podaniem do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego lub przed otwarciem subskrypcji, oraz środki dotyczące ust. 4 niniejszego artykułu.”;

16) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Suplementy do prospektu emisyjnego

1. Każdy nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub niedokładność odnoszące się do informacji zawartych w prospekcie emisyjnym, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych i które powstały lub zostały zauważone w okresie między zatwierdzeniem prospektu emisyjnego a ostatecznym zamknięciem publicznej oferty lub, w odpowiednim przypadku, rozpoczęciem obrotu na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później, umieszcza się w suplemencie do prospektu emisyjnego. Taki suplement jest zatwierdzany w ten sam sposób w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych i publikowany zgodnie z co najmniej takimi samymi regułami jak zastosowane do pierwotnego prospektu emisyjnego w momencie jego publikacji. W razie potrzeby do podsumowania i jego tłumaczeń również dodaje się suplement w celu uwzględnienia nowych informacji zawartych w suplemencie do prospektu emisyjnego.

2. Jeżeli prospekt emisyjny odnosi się do publicznej oferty papierów wartościowych, inwestorzy, którzy zgodzili się już na nabycie lub subskrypcję papierów wartościowych przed publikacją suplementu, mają prawo do wycofania swojej zgody, które mogą wykonać w terminie dwóch dni roboczych od publikacji suplementu, pod warunkiem że każdy nowy czynnik, błąd lub niedokładność, o których mowa w ust. 1, zaistniały przed ostatecznym zamknięciem publicznej oferty i wydaniem papierów wartościowych. Termin ten może zostać przedłużony przez emitenta lub oferującego. Ostateczny termin wygaśnięcia prawa do wycofania zgody jest wskazany w suplemencie.”;

17) art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia, na wniosek emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego, w terminie trzech dni roboczych od otrzymania takiego wniosku lub (jeżeli wniosek został przedstawiony łącznie z projektem prospektu emisyjnego) w terminie jednego dnia roboczego od zatwierdzenia prospektu emisyjnego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, przekazując świadectwo zatwierdzenia potwierdzające, że prospekt emisyjny został sporządzony zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz egzemplarz takiego prospektu emisyjnego. Jeżeli ma to zastosowanie, do takiego powiadomienia załącza się tłumaczenie podsumowania sporządzone w ramach obowiązków emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego. Taka sama procedura jest przestrzegana w przypadku każdego suplementu do prospektu emisyjnego. Informacja o świadectwie zatwierdzenia jest przekazywana również emitentowi lub osobie odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego, w tym samym czasie co właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.”;

18) art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gdy wnioskuje się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych

o nominale jednostkowym co najmniej 100 000 EUR w jednym państwie członkowskich lub ich większej liczbie, prospekt emisyjny sporządza się albo w języku dopuszczonym przez właściwe organy rodzimych i przyjmujących państw członkowskich, albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, według wyboru odpowiednio emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ich ustawodawstwo krajowe wymagać będzie, aby podsumowanie sporządzone zostało w ich języku(-ach) urzędowym(-ych).”;

19) art. 20 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a, 24b i 24c środki w celu ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności w oparciu o wymogi określone w art. 5 i 7.”;

20) w art. 21 ust. 4 lit. d) słowa „środkami wykonawczymi w niej” zastępuje się słowami „aktami delegowanymi, o których w niej mowa”;

21) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 4, art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 akapit piąty, art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 8, art. 15 ust. 7 i art. 20 ust. 3 akapit pierwszy, są przyznawane Komisji na okres 4 lat od dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień w terminie najpóźniej sześciu miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Delegacja uprawnień jest automatycznie przedłużana na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła ją zgodnie z art. 24b.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 24b i 24c.

Artykuł 24b

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 4, art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 akapit piąty, art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 8, art. 15 ust. 7 lub art. 20 ust. 3 akapit pierwszy, może zostać odwołane w dowolnym czasie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnień, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień w niej określonych. Staje się skuteczna natychmiast lub w terminie późniejszym, który jest w niej określony. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24c

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. W terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia Parlament Europejski lub Rada mogą zgłaszać sprzeciw wobec aktu delegowanego.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.

2. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wniosą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w określonym w nim dniu.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wnieść sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucja zgłaszająca sprzeciw podaje powody tego sprzeciwu wobec danego aktu delegowanego.”;

22) w części I lit. C i w częściach III i IV załącznika I, w części II załącznika II, w częściach II i III załącznika III oraz w tiret trzecim załącznika IV wyrażenie „kluczowe informacje” zastępuje się wyrażeniem „istotne informacje”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 lit. i) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) w przypadku emitenta dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym poniżej 1 000 EUR lub emitenta akcji:

- zarejestrowanego w Unii – państwo członkowskie, w którym znajduje się jego statutowa siedziba,
- zarejestrowanego w państwie trzecim – państwo członkowskie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (iii) dyrektywy 2003/71/WE.

Definicję »macierzystego« państwa członkowskiego stosuje się wobec dłużnych papierów wartościowych

w walucie innej niż euro, pod warunkiem że ich nominalną jednostkowy w dniu emisji wynosi mniej niż 1 000 EUR, chyba że jest on niemal równy 1 000 EUR.”;

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 100 000 EUR.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b), art. 4, 5, i 6 nie mają zastosowania do podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”;

3) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli do wzięcia udziału w zgromadzeniu mają zostać zaproszeni tylko posiadacze dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 100 000 EUR, na miejsce takiego spotkania emitent może wybrać dowolne państwo członkowskie, pod warunkiem że wszystkie urzędnicy i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom takich papierów wykonania ich praw są w tym państwie członkowskim dostępne.

Wybór, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma również zastosowanie do posiadaczy dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu, pod warunkiem że wszystkie urzędnicy i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom takich papierów wykonania ich praw są dostępne w państwie członkowskim wybranym przez emitenta.”;

4) art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od ust. 1–4, jeżeli papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równoważności 100 000 EUR, są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie, informacje regulowane podawane są do wiadomości publicznej w języku akceptowanym przez właściwe organy macierzystego i przyjmującego państwa członkowskiego lub w języku przyjętym w sferze finansów międzynarodowych, przy czym wybór należy do emitenta lub do osoby, która bez zgody emitenta zwróciła się z wnioskiem o dopuszczenie papierów do obrotu.

Odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym ma również zastosowanie do dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równoważności 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 2012 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Przegląd

Do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja ocenia stosowanie dyrektywy 2003/71/WE zmienionej niniejszą dyrektywą, w szczególności pod względem stosowania i skutków przepisów, w tym przepisów dotyczących odpowiedzialności, w odniesieniu do podsumowania z kluczowymi informacjami, do wpływu odstępstw przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. e) na ochronę pracowników oraz proporcjonalny system obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. e) i g), a także do elektronicznej publikacji prospektów emisyjnych zgodnie z art. 14, oraz dokonuje przeglądu art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii) w związku z ograniczeniem dotyczącym ustalania macierzystego państwa członkowskiego dla emisji nieudziałowych papierów wartościowych o nominale poniżej 1 000 EUR w celu rozważenia, czy przepis ten powinien zostać utrzymany, czy też uchylony. Komisja ocenia również potrzebę przeglądu definicji terminu „publiczna oferta” oraz potrzebę zdefiniowania terminów „rynek pierwotny” i „rynek wtórny” i w związku z tym dokładnie precyzuje powiązania między dyrektywą 2003/71/WE a dyrektywami 2003/6/WE i 2004/109/WE. Po dokonaniu oceny Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami w sprawie zmiany dyrektywy 2003/71/WE.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 listopada 2010 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

O. CHASTEL
Przewodniczący